

Don Ignaci Girona afegí que si aixó passa és degut á que anys enrretra, ab motiu d'una epidemia del bestiar d'Espanya, va prohibirse per Fransa que fos portat el bestiar d'aquí cap allá, y que á hores d'ara ningú s'ha cuidat de demanar que passada, la epidemia, s'aixequés aquella ordre.

El senyor Fontrodona va presentar una moció pera que en els Escorxadors se complís un R. D. que fá temps se dictá, molt beneficiós als venedors de bestiar.

El senyor Girona va dir que havia agostat tots els medis pera lograr que al Escorxadors de Barcelona s'hi posés el pesador oficial que hi ha d'haver y que's prenguessin les demes disposicions necessaries pera garantir els interessos dels venedors de bestiar.

Després d'aprovarse unes Bases sobre la producció suro-tapera, se va aixecar la sessió,

Institut Agrícola Catalá de Sant Isidre

Concurs pera l'any 1906

destinat á recompensar les virtuts y actes meritoris de la classe pagesa.

Com cada any se celebrarà aquet concurs pera adjudicar el premi fundat á la memoria de don Agustí Peyra.

«Primer. Al massover que hagués afillat un orfe de pare y mare, d'altra familia pagesa, donantli una educació basada en els principis religiosos y interessos agrícols y adequada á la posició del protector.»

«Segón. Al agricultor que hagués socorregut á altre de sa mateixa classe, lliurantlo á n'ell ó á sa familia, d'una situació enguniosa, y facilitantli'ls medis de poder continuar ocupantse en les feines del camp.»

Els extrems sobre'ls quals deurá versar la justificació dels mérits, son:

Primer. Posició y medis de subsistencia del sòlicitant y del afillat.

Segón. Si l'afillant y afillat perteneixen á la classe agricultora, y si'ls pares del últim pertencieren á dita classe.

Tercer. Si la educació donada al protegit ha sigut sòlidament religiosa y perfectament adequada á la posició del protector.

Quart. Fixar la edat del afillat al verificarse l'afiliació y duració d'aquesta.

Quint. Per últim, declarar si existeixen vincles de parentiu entre'l protector y protegit, y cas d'existir deurá expressarse'l grau d'aquell, sia per consanguinitat ó afinitat.